

Mobilieji telefonai

BALANDŽIO 11 D.

Kuo skiriasi skambučiai fiksuotojo ir mobiliojo ryšio telefonais

Vaikai gali manyti, kad jei mobilusis telefonas veikia panašiai kaip fiksuotojo ryšio (laidinis), tai jie iš esmės nesiskiria. Tačiau taip nėra.

Paaiškinkite, kad nors ir atrodo, jog jie gali be galo kalbėtis naudodamiesi šiuo belaidžiu ryšio įrenginiu, už paslaugą vis tiek teks mokėti. Be to, gali būti ribojamas pokalbio minučių per mėnesį skaičius, pavyzdžiui, dažnai vaiko mobiliajam telefonui taikomas šeimos mobiliojo ryšio planas. Sakykim, sūnui ar dukrai gali būti skirta trys šimtai minučių iš visos šeimos pokalbiams skirtų pusantro tūkstančio minučių per mėnesį. Taigi jei jūsų vaikas skambina draugui norėdamas tiesiog paplepėti, jis turėtų pasiteirauti, ar dabar tinkamas metas kalbėtis (gal bičiulis bus laisvas vakare arba savaitgalį ir tada galės jam skirti laiko). Be to, vaikas neturėtų skolintis mobiliojo telefono iš draugo, nebent nelaimės atveju, nes už skambutį bičiulio mobiliuoju (kitaip nei skambinant iš draugo namuose esančio fiksuotojo ryšio telefono) turės mokėti jo tėvai.

Jei nenorite pernelyg daug išlaidauti mobiliajam telefonui, raginkite atžalą kalbėti trumpai ir tik tada, kai būtina. Praneškite, jeigu galima pasinaudoti nemokamomis pokalbio minutėmis.

BALANDŽIO 12 D.

Žinučių tikrinimas

Kuo daugiau vaikas naudojasi mobiliuoju telefonu, tuo labiau gali prie jo prisirišti ar net tapti priklausomas – t. y. kas porą minučių tikrinti, ar negavo žinutės ir ar niekas neskambino.

Nors atidžiai stebėti savo mobiliųjų telefoną, kad kiti prireikus galėtų susisiekti, yra pagirtinas dalykas, būti nuolat į jį „įmerkus nosį“ nėra gerai, be to, tai gali žeišti kitus. Siekiant to išvengti, telefonuose įtaisyta skambučio arba vibracijos funkcija, kuri praneša, kai aparate kas nors vyksta, taigi mobiliajam telefonui neturėtume skirti daugiau dėmesio nei būtina.

Kad sugebėtų kontroliuoti savo įprotį nuolat tikrinti telefoną, vaikas turėtų įprasti tai daryti tam tikru periodiškumu, pavyzdžiui, leisdamas laiką gamtoje ar su draugais į mobiliųjų telefoną galbūt galėtų užmesti akį kas valandą. Jeigu jis žino, kad tam tikru metu jums

arba kam nors kitam reikės su juo susisiekti, gali tiesiog įjungti vibracijos (arba skambučio) režimą. Neleiskite, kad telefonas užpildytų visą jūsų vaiko gyvenimą ir taptų tarsi dar vienu asmeniu, nuolat sekiojančiu iš paskos.

Užduotis

Ne tik vaikai gali nuolat tikrinti telefoną – taip pat elgiasi ir kai kurie suaugusieji. Taigi norėdami atsikratyti šio įpročio ir šiek tiek laiko skirti šeimai, drauge praleiskite vakarą išjungę visų šeimos narių mobiliuosius telefonus. Skirkite laiko bendrystei stiprinti!

BALANDŽIO 13 D.

Atsakymas į skambučius viešoje vietoje

Atminkite, kad nors vaikas turi mobilių telefoną, tai dar nereiškia, jog privalo atsiliepti kiekvieną kartą jam suskambėjus. Kad draugai (ir jūs) gali susisiekti su juo bet kuriuo metu, yra privalomas, tačiau aplinkiniams gali būti nemalonu, jeigu vaikas atsakinėja į skambučius būdamas draugijoje arba, dar blogiau, pokalbio įkarštyje. Greta mūsų esančius žmones turime gerbti taip pat kaip ir tuos, kurie mums skambina.

Jeigu žinote, kad turėsite susisiekti su atžala tuo metu, kai jis bus su draugais arba oficialioje aplinkoje, pamokykite jį laikytis tolesnio scenarijaus. Jis turėtų nustatyti vibracijos režimą, o pastebėjęs gaunamą skambutį, atsiprašyti draugų, nutraukti pokalbį ir atsiliepti. Jūsų dukrai pakaks pasakyti kelis atsiprašymo žodžius ir juos visi supras: „Atsiprašau, susitarėme, kad mama paskambins. Turiu minutei pasitraukti.“

Tada ji turėtų pasitraukti į nuošalesnę vietą – išeiti į kitą kambarį arba iš restorano, – kad pokalbis netrukdytų kitiems. Kalbėti reikėtų trumpai.

Be to, puikus išradimas yra balso paštas. Jei skambutis skubus, skambinantysis visada gali palikti žinutę, kad vaikas galėtų greitai pasitraukti į ramesnę vietą.

BALANDŽIO 14 D.

Skambučio melodija

Mobiliojo telefono skambučio melodijos paskirtis labai paprasta – pranešti vaikui, kai kas nors skambina, o ne visiems patalpoje esantiems žmonėms parodyti, koks jis populiarus arba kokia jo mėgstamiausia daina (kuri buvo „pagerbta“ pasirenkant kaip skambučio melodiją). Mobilieji telefonai kelia daug triukšmo ir daugeliui vaikas gali pasirodyti nepagarbus. Nors jums gal patiks mintis, kad su atžala visada galima susiekti mobiliuoju telefonu, jeigu skubiai prireikia, kitiems gali būti nemalonu, kai telefonas trikdo ramybę arba garsiai skamba viešoje vietoje.

Daugumoje mobiliųjų telefonų galima nustatyti tris pranešimo apie gaunamą skambutį režimus: vibracijos, skambučio arba tylųjį (išjungti skambutį ir vibraciją). Svarbu, kad sūnus ar dukra žinotų, kada ir kur kiekvienas režimas tinkamiausias.

SKAMBUČIO MELODIJA

Šis režimas tinkamas aplinkoje, kurioje yra daug besikalbančių, ateinančių ir išeinančių žmonių, pavyzdžiui, prekybos centre, sporto renginiuose, draugų susibūrimuose.

VIBRACIJA

Šį režimą reikėtų įjungti tais atvejais, kai norite turėti galimybę susisiekti su vaiku, tačiau skambučio garsas trukdytų kitiems žmonėms, pavyzdžiui, susitikime su draugo šeima ar vaišinantis restorane, taip pat tuomet, kai atžala žino, kad nebus pakankamai arti telefono ir negalės atsakyti šiam porą kartų suskambėjus.

TYLUSIS REŽIMAS (SKAMBUTIS IR VIBRACIJA IŠJUNGTI)

Tokį režimą reikėtų pasirinkti bet kokiame oficialiame susibūrimo, pavyzdžiui, per vestuves, laidotuves, pamaldų metu arba tokiose vietose, kur reikia laikytis tylos – klasėje, kino teatre ir bibliotekoje.

BALANDŽIO 15 D.

Nekalbėkite kramtydami

Jei mobilieji telefonai jau tapo kasdienio mūsų gyvenimo ir veiklos dalimi, kodėl neturėtume jais kalbėtis būdami bet kur, pavyzdžiui, vonioje arba prie stalo? Nors toks požiūris gali patikti jūsų vaikui, kuris kalbėdamasis su bičiuliu norėtų sušlamšti traškučių pakelį, tai gali būti nepagarbu kitame linijos gale esančio asmens atžvilgiu. Net jeigu draugas nekreips dėmesio į graužimo garsus, juos tikriausiai išgirs vyresni jo giminaičiai ar, vėliau, kolegos. Be to, atminkite, kad svarbu kuo anksčiau pradėti ugdyti gerus įpročius.

Mobilieji telefonai yra tarsi mažieji garsiakalbiai, kurie sustiprintus aplinkos garsus perduoda kitame ryšio linijos gale esančiam pašnekovui, o šis tikriausiai girdės net švelnų kramtomos gumos garsą. Užkasti ar pavalgyti vaikas turėtų tik baigęs kalbėti mobiliuoju telefonu. Jeigu telefonas suskamba jam valgant, prieš atsakydamas jis turi nuryti kąsnį. Tada arba gali padėti užkandį į šalį, kol baigs pokalbį, arba paklausti skambinančiojo, gal būtų galima jam paskambinti vėliau, kai kukurūzų spragėsių nebeliks.

BALANDŽIO 16 D.

Mobiliuoju telefonu niekada nekalbėkite tualete

Šiomis dienomis liko vos kelios vietos, į kurias žmonės neturėtų neštis mobiliųjų telefonų. Viena tokių yra tualetas. Jeigu jūsų vaikas turi mobilųjį telefoną, jis niekuomet neturėtų

juo kalbėti tualete. Net viešieji tualetai laikomi privačia erdve – žmonės čia užsuka norėdami netrukdomi, asmeniškai atlikti savo reikalus, o ne kalbėtis ar bendrauti.

Jei jūsų atžala mobiliuoju telefonu kalbasi tualete, net ir viešajame, jis išreiškia nepagarbą pašnekovui. Kitame linijos gale esantis asmuo gali išgirsti įvairiausių tualetų garsus: pradedant nuleidžiamo vandens garsu ir baigiant rankų džiovintuvo skleidžiamu triukšmu, nekalbant jau apie organizmo skleidžiamus garsus. Be to, kiti į tualetą užsukę žmonės vargu ar nori klausytis vienpusio pokalbio, kuris vyksta labai garsiai, siekiant nustelbti įprastą sanitarinių patalpų triukšmą. Vaikas taip pat neturėtų kalbėtis telefonu laukdamas eilėje prie tualetų – tai irgi nemandagu. Tiesą sakant, tai tiesiog pasibjaurėtina.

Jeigu jam prireikia pasinaudoti tualetu pokalbio įkarštyje, turėtų paprašyti draugo leidimo paskambinti po penkių minučių ir tęsti pokalbį tik po to, kai pasinaudos tualetu. Tai taikoma tiek būnant namuose, tiek viešojoje vietoje.

BALANDŽIO 17 D.

Nutrūkęs ryšys

Naudojantis mobiliuoju telefonu ryšys kartkartėmis neišvengiamai nutrūksta ir skambinantysis kartais pasijunta kalbąs į tuštumą („Alio!.. Ar mane girdite?.. Ar dabar mane girdite?..“). Tokiu atveju dažnai pasitaiko, kad abu pašnekovai tuo pačiu metu bando vėl paskambinti vienas kitam – taigi ryšio užmegzti nepavyksta. Taip pat gali būti, kad kiekvienas jų sėdės ir lauks kito pašnekovo skambučio. Abi šios situacijos nemalonios. Taigi prieš pradėdamas naudotis mobiliuoju telefonu vaikas turi žinoti apie šią galimą problemą ir kaip elgtis tokioje situacijoje, kuri neišvengiamai pasitaikys.

Jeigu jis tik pradeda naudotis telefonu, gera mintis būtų pokalbio pradžioje perspėti pašnekovą, kad jis paskambino iš mobiliojo telefono, ypač jeigu yra vietoje, kurioje mobilusis ryšys nepastovus. Tai padės sumažinti nusivylimą pokalbiui nutrūkus, o kitame linijos gale esantis asmuo žinos, kad ryšys nutrūko netyčia.

Ryšiui nutrūkus pokalbį pradėjęs asmuo turi pamėginti paskambinti dar kartą. Jeigu vaikui skambino teta Julija ir ryšys nutrūko, jis tiesiog turėtų palaukti, kol ji paskambins dar kartą. Kita vertus, jeigu jūsų sūnus pirmasis skambino bičiuliui, o paskambinęs dar kartą išgirdo, kad sujungimas negalimas, turėtų tiesiog palikti žinutę ir pranešti, kad ryšys nutrūko, tada paprašyti draugo paskambinti. Nėra jokio reikalo nuolat mėginti prisiskambinti. Kai ryšys vėl atsiranda, dėl nutrūkusio pokalbio nereikėtų kaltinti kito asmens ar mėginti išsiaiškinti, kas už tai atsakingas.

Vaikas taip pat neturėtų imituoti nutrūkusio ryšio norėdamas baigti pokalbį, nes yra didelė tikimybė, kad draugas tai supras ir įsižeis. Jeigu jūsų atžala nenori kalbėti, reikia tiesiog informuoti žinute, kad jis paskambintų tinkamu metu. Taip pat vaikas gali priimti skambutį ir paaiškinti, kad dabar negali kalbėti, o tada susitarti dėl tinkamesnio laiko.

BALANDŽIO 18 D.

Mobilieji telefonai prie stalo

Pagal ilgametę tradiciją valgymo laikas yra ypatingas – jis skirtas kalbėtis, mėgautis maistu ar tiesiog būti su žmonėmis, sėdinčiais prie to paties stalo. Taigi mobiliesiems telefonams prie stalo ne vieta. Jeigu jūsų atžala primygtinai tvirtina, kad būtina atsakyti į skambutį, ir jūs su tuo sutinkate, jis turėtų įjungti vibracijos režimą. Sulaukęs skambučio vaikas turėtų atsiprašyti, atsikelti nuo stalo, išeiti į kitą kambarį, kad kiti prie stalo sėdintys asmenys negirdėtų pokalbio, ir trumpai pakalbėti.

Labai nemandagu valgant siuntinėti žinutes, palikti telefoną ant stalo, kur jis vibruotų arba įsižiebtų kiekvieną kartą atėjus žinutei, arba palikti įjungtą skambučio melodiją.

BALANDŽIO 19 D.

Kada vaikas turėtų jums skambinti

Kad jūsų atžala turi mobilųjį telefoną, nereiškia, kad jis gali skambinti jums kas penkiolika minučių, kai esate ne namuose arba tvarkote reikalus. Paprastai mobiliaisiais telefonais jūsų šeimos nariai aptaria planus ir skubias situacijas, ar tiesiog pasitikrina, kur tuo metu yra.

Be jokios abejonės, vaikas turėtų paskambinti jums susidarius ekstremaliai situacijai, tačiau neturėtų skambinti mamai kiekvieną kartą, kai spintelėje baigiasi gardėsiai ar šuo namie atlieka savo reikalus, nes taip gali išsivystyti nesveika priklausomybė. Jis turėtų pats sugebėti išspręsti tokias situacijas.

Jeigu esate išvykę ir matote, kad vaikas jums skambina, be abejo, norėsite atsakyti į skambutį. Todėl jis turi aiškiai žinoti, kada ir kokiomis aplinkybėmis reikėtų skambinti. Tikriausiai norėsite žinoti, kada dukra nesijaučia gerai, tačiau galbūt ne kiekvieną kartą, kai brolis paima nuotolinio valdymo pultelį.

Jeigu vaiką paliekate su aukle, išaiškinkite ir jam, ir auklei šeimoje taikomus skambinimo mobiliuoju telefonu apribojimus.

BALANDŽIO 20 D.

Balso garsumas kalbant mobiliuoju telefonu

Vienu ar kitu metu visiems teko atsidurti šalia žmogaus, riaumojančio į savo mobilųjį telefoną. Tai nemalonu. O kai mobilųjį telefoną į rankas gauna vaikai (kurie apskritai mažiau suvokia savo balsą), dar svarbiau, kad jie suprastų, koku garsumu kalba.

Savaime suprantama, kad prieš šnekėdamas mobiliuoju telefonu vaikas turėtų atsiprašyti ir pasitraukti į nuošalesnę vietą. Jeigu pasitraukti neįmanoma (pavyzdžiui, važiuojant autobusu) ir jis privalo atsakyti į skambutį, priminkite, kad pokalbis turėtų vykti tik tarp jo ir skambinančio asmens. Garsus kalbėjimas gali ne tik kelti problemų aplinkiniams, bet ir erzinti kitame linijos gale esantį pašnekovą.

Taip pat svarbu, ką atžala kalba į mobilųjį telefoną būdamas viešoje vietoje. Raginkite jį būti diskretišką. Aplinkiniai tikrai nenori klausytis vienpusio pokalbio, pavyzdžiui, entuziastingo čiulbėjimo apie naujausią paauglės meilę ar apie jos apsilankymą pas gydytoją ši rytą.

BALANDŽIO 21 D.

Fotografavimas mobiliuoju telefonu

Daugelyje mobiliųjų telefonų, net ir pačiuose paprasčiausiuose jų modeliuose, įtaisytas fotoaparatas. Jei jūsų vaiko telefonas turi šią funkciją, tolesnės svarbiausios gairės padės jam išsaugoti geras manieras tuo metu, kai savo mobiliuoju telefonu norės ką nors nufotografuoti.

Ne visi mėgsta būti fotografuojami, o kai ką tai gali erzinti. Taigi prieš fotografuodamas kitą asmenį vaikas turėtų paprašyti leidimo, nesvarbu, ar tai jo pusseserė Kristina, kurios mielą megztinį verta įamžinti, ar gatve einantis nepažįstamasis, kuris krito į akį. Jeigu fotografuojama neatsiklausus, tai suerzina, nes liekame spėlioti, kodėl vaizdas buvo nufotografuotas ir kam ketinama nuotrauką panaudoti. Prašydamas leidimo nufotografuoti vaikas taip pat gali trumpai paaiškinti, kodėl tai daro, jeigu tai neakivaizdu.

Taip pat turėtų atsiklausti prieš siųsdamas nuotrauką kam nors kitam arba įkeldamas į socialinius tinklus. Jeigu nuotrauka kokiam nors draugui atrodo negraži arba trikdoma, jis nenorės, kad ji būtų platinama.

Nors fotografuoti mobiliuoju telefonu galima tyliai, tai nereiškia, kad jūsų atžala gali išsitraukti mobilųjį telefoną ir fotografuoti bet kur. Tam tikrose vietose mobiliaisiais telefonais apskritai draudžiama naudotis, pavyzdžiui, oficialių ceremonijų metu, teatre, bažnyčioje. Net ir tuo atveju, kai vaikui leidžiama naudotis mobiliuoju telefonu ir juo fotografuoti, turėtų tai daryti neįkyriai. Jeigu mobiliuoju telefonu fotografuojama nuolat, tai gali trikdyti.

BALANDŽIO 22 D.

Trumposios žinutės

Trumposios žinutės viešąją tvarką trikdo gal net labiau negu skambantys mobilieji telefonai ar garsūs pokalbiai.

Šios trumpos, iš pažiūros visai nekenksmingos žinutės gali būti išsiųstos be jokio garso ir, be abejo, skirtos kilniam tikslui – taip labai patogu galutinai suderinti šeimos ir draugų planus, greitai nusiųsti šiek tiek informacijos, perduoti padėsinimo žodį ar pasveikinti arba gauti žinią tais atvejais, kai gyvai kalbėtis nederėtų, pavyzdžiui, bibliotekoje, tyliame autobuse, laukiamajame.

Tačiau kartais trumposios žinutės gali „tapti nevaldomos“, ypač kalbant apie jaunas žmones, kuriems žaibo greičiu rašomos ir siuntinėjamos žinutės gali pakeisti ištisus pokalbius.

Jeigu jūsų vaikas turi mobilųjį telefoną ir jūs leidote jam rašyti trumpąsias žinutes, jis turėtų apsispręsti, kam (pašnekovams ar žinutės adresatui) skirs visą dėmesį. Leisdamas laiką su grupe draugų arba dalyvaudamas šeimos renginyje jis neturėtų blaškytis. Niekas nenori būti su žmogumi, kuris trumposioms žinutėms skiria tiek pat dėmesio, kaip ir šalia esančiam asmeniui. Net jeigu jūsų atžala toks įgudęs, kad trumpąją žinutę gali sukurpti laikydamas telefoną krepšyje ir nenutraukdamas pokalbio, kiti tai pastebės ir įsižeis.

Didžioji dalis žinučių, kurias gaus jūsų vaikas, bus skirtos tiesiog paplepėti ar papokštauti (taigi jos gali palaukti). Būdamas kitų žmonių draugijoje, jis trumpąsias žinutes turi tikrinti tik tam tikru metu.

Taip pat galite aptarti, kiek trumpųjų žinučių per mėnesį galima išsiųsti pagal jūsų mobiliojo ryšio abonento planą. Žinutės, siunčiamos viršijus limitą, gali būti brangios, bet jūsų vaikas gali to nesuprasti.

BALANDŽIO 23 D.

Pirmiausia paprašykite leidimo

Nors jūsų atžalai gali būti sunku tai įsivaizduoti, trumposiomis žinutėmis naudojasi ne visi. Pavyzdžiui, net jeigu jo senelis turi mobilųjį telefoną, jis gali jį naudoti tik kaip laidinį telefoną, t. y. tik skambučiams, ir nežaisti jokių žaidimų, neieškoti nuorodų, kaip pasiekti artimiausią piceriją, ir nesusirašinėti trumposiomis žinutėmis, kaip galbūt įpratęs elgtis anūkas.

Taigi prieš pradėdamas siųsti trumpąsias žinutes, vaikas pirmiausia turėtų paklausti, ar gavėjas naudoja šia funkcija. Tiesiog tai, kad kažkas turi mobilųjį telefoną, dar nereiškia, kad jis pritaikytas trumposioms žinutėms. Be to, jei vieni draugai gali mėgti susirašinėti žinutėmis tiesiog tam, kad palaikytų ryšį arba aptartų savaitgalio planus ar naujausių sporto varžybų rezultatus, kitiems tai gali nepatikti. Galbūt vieno bičiulio mobiliojo ryšio abonento plane numatyta nedaug trumpųjų žinučių (arba nenumatyta visai), arba jo tėvai neleidžia (arba laikinai uždraudė) jomis naudotis. Taip pat aukščiau minėtas senelis, kuris nesinaudoja trumposiomis žinutėmis, gali sutrikti, pamatęs savo telefone gautą žinutę, ir nežinoti, kaip į ją atsakyti arba pašalinti.

Taigi jūsų vaikas turėtų paklausti draugo arba giminaičio, ar trumposios žinutės yra tinkamas būdas palaikyti ryšį. Kai kurios programėlės, kurias galima įdiegti mobiliajame telefone, leidžia nemokamai siųsti panašius pranešimus, pavyzdžiui, „Google“ tiesioginių pokalbių svetainė. Aptarkite su vaiku, gal jis galėtų naudotis tokia alternatyva, jeigu yra įpratęs per dieną išsiųsti daug žinučių.

BALANDŽIO 24 D.

Kaip neišsiųsti žinutės ne tam adresatui

Daugelis mūsų gali atsiminti siaubingą akimirką, kai – ak! – staiga supratome, kad trumpąją žinutę išsiuntėme ne tam adresatui. Kartkartėmis tokia klaida gali būti visai nereikšminga, o kartais ji gali sukelti nemenkų sunkumų ar net sugadinti santykius. Rašant trumpąsias žinutes labai lengva sukelti „trumpąjį jungimą“ – žinutės trumpos, dažnai atspindi karščiausias mintis, greitai parašomos ir išsiunčiamos, dažnai dar nepraėjus susierzitimui.

Be to, trumposiose žinutėse kartais tiesiog knibždėte knibžda daugybė su tekstu nesusijusių žodžių arba rašybos klaidų, įsibrovusių dėl skubėjimo. Vaikai, kurie dėl amžiaus trumpiau išbūna susikaupę ir nėra tokie dėmesingi smulkmenoms, turėtų išmokti, kaip žinutėse išvengti tokių klaidų.

Pasidalykite su jais šiais patarimais, tai padės trumpąsias žinutes išsiųsti reikiamu adresu ir jas bus maloniau skaityti.

- Prieš spausdami „Siųsti“ dar kartą peržvelkite žinutę. Savaime suprantama, kad, prieš siųsdamas pranešimą savo mokytojui ar klasės draugams, vaikas turi suredaguoti tekstą, taigi taip reikėtų elgtis ir prieš siunčiant trumpąją žinutę. Tai padės išvengti klaidų ir dar kartą atkreipti dėmesį į tai, kas parašyta žinutėje ir kam ją ketinama siųsti.
- Į mobiliojo telefono adresatų sąrašą įrašykite vardus ir pavardes, o ne tik slapyvardžius. Taip nesupainiosite draugų, kurių vardai tokie patys. Jeigu jūsų vaiko telefone esanti funkcija leidžia šalia adresato vardo rodyti jo nuotrauką, verta būtų ją pasinaudoti – tai dar vienas būdas pastebėti ir įsitikinti, kur keliauja žinutė.
- Sumažinkite galimus trukdžius. Raginkite sūnų ar dukrą nerašyti žinučių, jeigu jie tuo pat metu daro kelis darbus. Prireikus išsiųsti žinutę jie turėtų laikinai atidėti kitus užsiėmimus, sutelkti dėmesį į tai, ką nori pasakyti, atidžiai rinkti žinutės tekstą, ją peržiūrėti ir tik tada išsiųsti.

Jeigu vaikas rašydamas žinutes iš pat pradžių laikysis deramo etiketo, t. y. nerašys po stalu, laikydamas telefoną rankinėje ar bendraudamas draugijoje, kur kas didesnė tikimybė, kad tinkama žinutė bus išsiųsta reikiamam adresatui. Be to, priminkite, kad rašant žinutę negarantuojamas privatumas. Net ir reikiamam adresatui išsiųsta žinutė gali būti persiųsta kitam asmeniui arba ją gali perskaityti kiekvienas, turintis prieigą prie bičiulio telefono. Taigi vaikas žinutėje neturėtų rašyti nieko, ko negalima pasakyti draugui asmeniškai.

BALANDŽIO 25 D.

Jeigu žinutė pasiklydo

Kad ir kaip atidžiai atžala elgtųsi su savo mobiliuoju telefonu, yra nemaža tikimybė, kad vienu ar kitu metu trumpoji žinutė nukeliaus ne tam, kam buvo skirta. Nesvarbu, ar pasiklydusi žinutė nekalta, ar joje yra dalykų, kurie gali žėisti, geriau tuoj pat išsiaiškinti,

kad būtų išvengta painiavos ir sumišimo. Tuomet vėliau sutikęs bičiulį, kuris gavo tokią pasiklydusią žinutę, jūsų vaikas nesijaus nepatogiai.

Jeigu žinutės turinys nekaltas, pavyzdžiui, joje keičiamasi informacija ar mintimis apie naujausią vaizdo žaidimą, vaikas pasiklydusią žinutę gavusiam draugui gali parašyti maždaug taip: „Labas, Lukai. Atsiprašau, ankstesnė žinutė buvo skirta kitam adresatui. Tikiuosi, netrukus pasimatysime!“

Tačiau gali būti, kad žinutė įžeis asmenį, kuris ją gavo, arba kitą gavėjui pažįstamą žmogų. Tokiu atveju vaikas turėtų nedelsdamas ištaisyti šią nemalonią situaciją. Atsižvelgiant į tai, kokia informacija buvo perduoda klaidingam adresatui, geriau būtų paskambinti bičiuliui arba pakalbėti su juo asmeniškai – paaiškinti, kas atsitiko, ir atsiprašyti.

Net jeigu pasiklydusi žinutė atrodo visai nekalta, visgi vaikui nepripažinus klaidos tai gali sukelti įtampą tarpusavio santykiuose.

BALANDŽIO 26 D.

Kada nereikėtų rašyti žinutės

Tam tikrais atvejais trumposios žinutės siųsti nereikėtų – tai gali būti labai svarbi žinia, oficialus pranešimas ar tiesiog socialiai nepriimtinas atvejis. Taigi trumposiomis žinutėmis bendrauti nereikėtų:

- pirmą kartą užmezgant ryšį su žmogumi;
- kviečiant į pasimatymą;
- stengiantis geriau pažinti kitą asmenį, su kuriuo pradedama susitikinėti, arba jeigu žinutės draugaujant tampa svarbiausia bendravimo forma;
- nutraukiant santykius;
- siunčiant kvietimą;
- vaikui bendraujant su vyresniu asmeniu, nebent iš anksto buvo susitarta, kad trumposios žinutės yra tinkamas bendravimo būdas;
- pranešant blogas arba labai geras naujienas – tokias svarbias žinias reikėtų pranešti asmeniškai arba bent jau paskambinus telefonu (jeigu kitaip neįmanoma);
- paskutinę minutę atšaukiant planus – mandagu tai atlikti paskambinus telefonu;
- susisiekiant su darbdaviu, net jeigu tai vaiko vadovas iš netoliese esančios užkandinės, kurioje jis dirba po pamokų.

BALANDŽIO 27 D.

Atkreipkite dėmesį į žinučių toną

Kitaip, negu bendraujant asmeniškai arba telefonu, žinutėmis sunkiau perduoti emocijas, juk šiuo atveju nėra akių kontakto, kūno kalbos, kuri padėtų perteikti prasmę, arba intonacijos, atskleidžiančios nuotaiką. Taigi gali kilti nesusipratimų ir painiavos. Sarkazmas

ar kiti trumpąja žinute siunčiami juokeliai gali būti iškraipyti ar netinkamai suprasti. Gavėją taip pat gali suezinti neišsami žinutė, kuria perduodama nepakankamai informacijos.

Geriausias būdas vaikui išvengti tokių nesusipratimų – rašyti aiškias ir nuoširdžias trumpąsias žinutes. Jis turėtų paprastai ir aiškiai rašyti tai, ką nori perduoti, – ne daugiau ir ne mažiau. Trumposios žinutės, kuriose informacijos nepakanka, sutrikdys gavėją, o norint tai išsiaiškinti gali prireikti dar serijos žinučių (be to, gal ne kiekvienas draugas gali siųsti neribotą žinučių skaičių per mėnesį). Sakykim, dukra su drauge žinutėmis tariasi dėl susitikimo jūsų namuose ar šalia esančiame parke. Jūsų vaikas atsako taip: „Puiku, ten ir susitiksime!“ Tačiau, ką reiškia „ten“ – namie ar parke? Kur kas aiškiau skambėtų tokia žinutė: „Susitikime parke po 20 minučių.“

Kita vertus, nereikėtų siųsti žinučių vienos po kitos, nes tai – geriausias būdas, kai reikia bendrauti trumpai ir konkrečiai. Jeigu reikia pasakyti daugiau, negu telpa į 160 simbolių (arba kitokį skaičių žodžių, jūsų telefone leidžiamą panaudoti žinutei), turbūt geriau būtų paskambinti arba išsiųsti el. laišką. Juk visi sutinkame, kad jei bikiulis naudoja trumpąsias žinutes kaip el. laiškus, t. y. siunčia kelias žinutes vienu metu ar jose aptaria kelis klausimus, gali būti nelengva susigaudyti.